

Завошта зьбілі комсамольца Ліўшыца.

Некалькі год служачы Рысін растрачваў коопэрацыйныя грошы, займаўся кумаўствам, падрабляў дану-манты. Ён пабіў комсамольца Ліўшыца, які ўскрыў яго злачынствы.

Мы патрабуем арганізацыі ў тэрміновым парадку паназальнага суда над гэтым злодзеям!

Ячэйка МЦРК, слухай!

Мы са зноўна часта і шмат гаворым аб рацыяналізацыі вытворчасці і працы нашых устаноў.

Умела праведзеная рацыяналізацыя—гэта шлях да павышэння прадукцыі, да больш чоткай і блізкай да працоўнага насельніцтва працы савецкага апарату.

Справа гэта ня легкая, патрабуючая вялікай настойлівасці і разумення справы.

У гэтай справе, як і ва ўсёй іншай, магчымы ўхібы, іменныя з боку тых разглядаў і гультаёў, якіх рацыяналізацыя павінна зацікавіць, «падкласны свіннік», забрудніць, знесці да вуля гэтаму працу.

Комсамол волей працоўных заклікае адмыслова ў справе рацыяналізацыі выліку і адважнай ролі. Трэба бязлітасна катаваць і клявіць тых, хто сарабуе сараваць справу рацыяналізацыі, хто сарабуе лавіць рыбку ў мутнай вадзіцы.

Гісторыя комсамольца Ліўшыца, у якой раскажана на гэтай старонцы — іскравы прыклад таго, як трэба ўпарта, настойліва, на-большавіцку змагацца са справу рацыяналізацыі, адстойваць яе.

Мы разам з тым падкрэслівалі, што комсамольская ячэйка не дапамагае тав. Ліўшыцу ў яго барацьбе са звышчэлавічым апарату, са звышчэлавічым спекулянтам і падрабляючым дакументам з асяродку служачых коопэрацыі.

Не называць таварышоў, падобных Ліўшыцу, шпіёнам, як гэта рабілі некаторыя комсамольцы (пры пасыльных адносінах з боку бюро ячэйкі), а ўсёзастымным заахвочваць і адваджаць гэтых таварышоў, — вось проты абавязак і доўг комсамольца.

На агульных пажаданнях, на рэвалюцыях, на прыгожых рухах, мы, таварышчы з ячэйкі МЦРК, далёка не сядзім.

Найупартая барацьба з «конкрэтнымі насіццямі зла», штодзённая ўвага да «дробязяў», да спрашчэння і паліпшэння працы—вось левшая, жыццёвая на-івава, рэвалюцыя.

Справа Рысіна будзе разбірацца ў судзе, а справа асобных комсамольцаў і членаў партыі, скрозь пазіцыі глядзючых на біцьцё Ліўшыца, павінна быць раз-лібрана ў кантрольнай камііі.

14 пар сандаляў і блён-нот Рысіна.

— Калі-б я быў камуністам, а ніко-лі-б на ўзрост на працу гэтага злодзея Ры-сіна! — казаў «гуманіст» опец, падпаў-шы пад скарачэнне, калі Рысіна на-апылілі загадчыкам абуткова-гуманой ба-іі МЦРК.

Гэтыя словы, кінутыя «спецам», за-раз-жа расталі ў паветры і толькі кра-мудзі аднаго вуха, вуха комсамольца Оль-хы, працуеца тут-жа, са прылаў-кам.

І калі новы загадчык баіі прымаў тава-р у загадчыцы краіаі № 13 Тась-ман, Ольха прыкмеціў бліскучыя ноты будучага «авантюрэста».

З ідэямі знораната, але ведаўшага са-бе дану чалавеча, Рысін паказаў на стрэлку валагата гадзінніка.

— Я не магу прыняць тава-р. Час канчэцца.

— Як-жа, тав. Рысін? Буды-ж тава-р дашаць?

— Куды хочаце.

Прымушаны былі тава-р пакінуць на лічым, а загадчыку пачаць прыві-тача «бюракраты».

Раніцом — Рысін зазіў:

— Но хала 14 пар сандаляў. — Лі-чымлі добра — гэта памятае ня толькі сама загадчыца, але і комсамольца Оль-ха і Ліўшыца. Але чым дакажаць?

Толькі праз некалькі дзён, прыбег-васоншыся Ліўшыц і раскажаў пада-права: — прыходзіць жонка, сын Ры-сіна. Адзін сандэл і пабілі. А ці дзець-галоо права адпускаць прыватным з ба-іі тава-р?

— Ох, гэта-ж, поўна, з нашых 14? —задагаліся разам. Рашылі сачыць, ці адпаліць Рысін са сандалі ў якую кра-чу.

Цяжкі дні, і ён не плаціў. Але цяжкі дні і сам лес пёўна рышчых павыдэкава-ца над Рысіным. Аднойчы ён пакінуў у краме № 18 свой блён-нот. Знаходзіў яго комсамольцы Ольха і Ліўшыц і пабеглі да загадчыка. Паглядзеці: срод шматлі-

Наму прадаваліся галёшы.

Прагаварыўся стары рэб ічэ.

Стары рэб-ічэ вазіў на сваёй старой «таргавішчы» усялякі тава-р, які трэ-бі-лі вясельнікі ў майстэрнях на базу, а баіі ў крам.

Стары рэб ічэ вазіў таксама і «аса-бітныя» тава-ры Рысіна, якія потым на-міроуваліся нейкімі людзьмі ў м'ясцеца, быццам да свёбра Рысіна, меўшага сваю крамачку.

У гэты дзень прыбыла вялікая пар-тыя чорных бліскучых галёш. Пайшчыні зусім чаргоў падгулілі аж з самага дзвю, выліліся жыўныя коўцамі ка-ля крам, чакалі галёш.

Вядома, Рысін ва сваёй у гэты дзень. Ён яшчэ з рэбцы пававаў белыя пачкі, лавяў іх пад паліцай, срод галітарей-ных тава-раў, і калі прыходзілі «людзі», — лута перадаваў праз вулічныя дыверы.

Стары рэб ічэ у той дзень працаваў, не ніколі. Але, як гаворыцца, пакрыў-лжаны чалавек—заўсёды вораг. Пакрыў-лжыў Рысін старога возніка, ён і пра-гаварыўся чорнавай Альцы Зільберкэйт, што працуе побач з Рысіным і бачыць сама белыя пачкі.

Падала Алька заяву ў аддзел, як бы-ццам ад пайшчыны. Чалава, калі знімуць

Рысіна з працы. Але «ці пайшчыні па-адавае ня хлаўца?—рашчў аддзел і ад-хіліў заяву. А Алька, не дачакаўшыся, раскавала аб «завошце» Ліўшыцу.

— Ці-ж мы абываталі, якія, каб маўчаць і бачыць, як рас-цагвае коопэратыўны пайкі «хлэст»?

Комсамольца Палуйка пашоў ў аддзел, раскаваў пра справу. Аддзел, выслушавшы гарачыя словы комсамольца, хвадзіла ад-казаў:

«Прагледзім», але нічога не прабіў. І ў комсамоль-це—Олькі першага апусціліся рукі.

— Поўна там свая сям'я!

Нават сяміяліся над комсамольцам Ліўшыцам, які пашоў да сакратара пар-тыянаі ячэйкі Майзэля.

— Ускроўна нічога ня будзе, хадзі-ла-ж Алька!

На вялікае дзіва комсамольцаў, Май-зэль таксама не накланіўся пасунуць справу наперад. Майзэль абмежаваўся адным, запісаў аб справе ў Эпштэйні, —наместніцы загадчыка гандлёвых аддэлам МЦРК. А тая махнула рукой:

— Ведаю даўно пра гэта! І справа

Барацьбіт за савец-кую капейку.

Гэты маленцкі з віду, плырыметны, але энергічны і упарты комсамольца Ліў-шыц апыце да гісторыі з Рысіным меў вялікія засагі. У 1922 годзе, працуючы кур'ерам у Камісарыяце Замежнага Ганд-лю,—ён выліў, што камандаваў будынку, атрымліваючы вялікую пэнсію,—лішні ў апарате і яго працу можа «з такамі» вы-канаць загадчык гаспадаркі.

Будучы вучнем у МЦРК, Ліўшыц су-шдзена вывучаў абутковую справу і ў працягу наўтара году дашоў да 9-га раз-раду. На яго прапанове быў пераведзены слада абутку з 18-й крамы, адзілілі пра-панову аб адчыненні новай крамы.

Ліўшыц выкрыў кумаўства ў краме № 17, атрымаў падачку ад праўлення МЦРК.

Вось вытрымка з пратаколу прозы-дзёму праўлення МЦРК, ад 12 лютага 1927 году.

«Загадчыка абутковым аддзяленнем крамы № 17 Файна, за грубое і сымстэматы-чнае парушэнне ўстаноўленых правіл і да-пушчэнне кумаўства пры водпуску тава-раў—зніць з пасады, з абавязкай аб яго ўчынку ў друку». «Прызначыў крамы № 17 тав. Ліўшыц, прымушаму выкрыццю зла-чыноў, выказаць падзяку за праўленую сьведомасць і савецкае прыняццё неаб-ходных мер».

Праўда, пасля зніжэння з працы Фай-на, супрацоўнікі, нават комсамольцы, не

Тав. Ліўшыц.

хадзілі гутарыць з Ліўшыцам, распаў-сюдзілі мінутку «шпіёна», але Ліўшыц ня падаў духам. Ён ведаў, што вядзе барацьбу з вялікім злом і выконвае адну з задач будаўніцтва сацыялізму.

Адным узмахам зара-біў 140 рублёў!

І цяпер, працуючы ў новай краме МЦРК № 53, пачоўнікам загадчыка кра-мы, Ліўшыц выліў шмат злачынстваў загадчыка крамы Рысіна.

— «Што рабіў Рысін у часе працы са мной?—піша Ліўшыц у сваёй заяве ў бюро партыйнай ячэйкі. —Яшчэ пры прыёме ад яго старай баіі, якая ўзлілася ў 53 краму, пры здымч мне высартыра-валіага абутку, кожнага пава агога мне была знаяма, як свае пяць пальцаў, ён стараўся мне зацікаваць абутак па вялікай пава. Мне нават прыходзілася гандля-вацца, што пара каштуе ня 10 руб-лёў, а 7 руб. 50 кап.

Можна звыерчыць падскадаў баіівае. На паддзяку падпіс 17 рублёў, а Рысін залічваў па 21.

Атрымліваючы тава-р з майстэрні Гандлястрою і молектываў, Рысін, які ўсе загадчыкі коопэратыўных крам, плаціў за рознастайныя тава-ры адвольнаму цану. У нас-жа гэтыя тава-ры ідуць у розныя цэны. Напрык-ла, жоўтыя туфлі, зробленыя з «шаўроту», каштуюць 7 руб. 60 кап., з «апоечната хрону» каштуюць 7 руб. 35 кап. І вось 29/7 гэтага году атрымліваючы партыю такіх заодачак у колькасці 560 пар з майстэрні, ня глядзячы на тоа, што яны былі амаль усе «шаўротныя» і павінны былі запраходзіцца па 7 руб. 60 кап. Рысін запырходаваў іх па 7 руб. 35 капеек, прадаваў лодачкі па 7 р. 60 кап.

140 рублёў Рысін украў у кооп-эратыве адным узмахам рукі.

— Як-жа гэта так, тава-рыш Рысін? Ён адказаў:—Дык зробім акт намы-слення, чаго пужаць? Але акта не зра-біў.

Тое-ж самае было з «калчыковымі» «сарадзімі» ботамі, з «гусарыкамі», зло-дачкамі «букатанымі».

На ўсёй гэтай «справе» ён варабіў 68 рублёў.

„Зьніжэнне цэн“ па Рысіну.

Засталіся ў краме № 53 4 пары «ска-раходаў». Даво пары—каштвалі ў нас па 10 рублёў, дзве—па 13 р. 50 кап. Атрымаў загад знізіць цэны на «скара-

Які некаторыя гора-комсамоль-цы ўпільваюць т. Ліўшыца.

ходзі» з 13 р. 50 к. да 7 р. 50 кап. Рысін знізіў цану на ўсе 4 пары (у тым ліку і 10-публёвыя), як каштуе-чыя 13 р. 50 к.

На такой «добрай» загадчыні і «знізіў цану», варабіўшы 7 рублёў.

А як ён адносіўся да тава-р, які пры-возілі яму саматужнікі!

Дрэшні? Дык што-ж з гэтага? «Кооп-эратыў усе знесць». Колькі разоў Ліў-шыц гаварыў яму:

— Я пайду сам змяняю дрэніны «ло-дачкі». Але Рысін чамусьці ня пушчаў. Чамусьці шкадаваў саматужнікаў! Ён на-ват не «гандляваўся» з імі. Калі пры-везлі саматужнікі шэрыя «лодачкі» і выпісвалі квіткі па 9 рублёў, у справу ўмяшчаўся Вальфон, (загадчык операцый-ным аддэлам МЦРК) прапануючы аддаць лодачкі па 8,—саматужнікі згадзіліся! А калі-б Вальфон ня быў у краме, дык ЛРК вядома плаціў-бы па 9. А Рысін, лядома, паклаў-бы дзевяты рубель у сваю кішэню!

Дадзім адпор зьдзекам і бюрократызму!

Гісторыя на гэтым не ваставаўліваецца. Ад служачага да саўжатага, з крамы ў краму паўзучы абыватальскі «плёткі», што «Ліўшыц сам хоча быць загадчыкам, таму і вядзе барацьбу». Нават некаторыя комсамольцы падтрымлівалі гэтую хлаў-ню. І калі 29 кастрычніка (г. г.) Рысін, злавіўшы Ліўшыца ў праўленні МЦРК, перабіў яму ударам па вуху барабанную перапонку, спусьціў з лесніцы, разбіўшы твар. Сябры праўлення, якія прысутнічалі пры гэтым, ня толькі не аддалі Рысіна пад суд за хуліганства, але і не зьварнулі ўвагі.

— Ну і што-ж, пабілі Ліўшыца, так яму і трэба—сказала нават ко-муністка Эпштэйні. А некаторыя ком-самольцы сяміяліся:

— Добра атрымаў Ліўшыц па вуху? —Завошта пабілі, завошта звылю-ца?—плакаў зноў яны, калісьці заўсёды упарты Ліўшыц. І толькі пры абсэда-ванні эканом-працы ячэйкі акругаюма, была ўскрыта гэта гойная балачка бю-рократызму, зьдзекаў і пасыпешак.

Комсамольская ячэйка выслушала ін-дывідуальную справядзёму Ліўшыца, ухва-

„15 рублёў“ і чорныя заднікі.

Толькі на тры дні комсамольца Ліўшы-ца мог заўважваць учынкаў свайго загад-чыка, бо пайшоў на лагерны збор. А на гэтыя дні прапалі боты па 15 рублёў. Купіла іх супрацоўніца Дрэйцар, адва-ршы грошы самому загадчыку. І пайшоў, гэтыя грошы патапулі ў глыбокай Гіс-лаўскай кішэні.

Цікава гісторыя адарылася з «чорны-мі заднікамі». Купіў комсамольца Рымар (электра-манцёр) жоўтыя боты. Праз тры дні пачарпелі заднікі на гэтых ботах.

— Ідзі, скажы ў праўленні!—пярэй таварышу Ліўшыц.

Праўленне дае загад змяняць боты на новыя, а з «чорнымі заднікамі» —накіраваць пазад на фабрыку.

— Хай ведаюць аб гэтым.

У краме «спісвалі» палічча. А пра-некалькі дзён Ліўшыц учынуў гэтыя са-мыя боты на назе свайго загадчыка.

Справа аб Рысіне ў Крымінальным Выходу штосьці павольна ішла наперад і толькі калі адначыстым наўтараліся з кожным днём.

Ліўшыц пашоў да сакратара парты-ёй ячэйкі Гыбіна. І толькі тады сора-ва пашла ўперад. Праз некалькі дзён Ры-сіна зьявілі з працы.

Дадзім адпор зьдзекам і бюрократызму!

Ліўшыц „раздучы справу“ аб бюрократы-чных адносінах да гэтай справы нека-рых таварышоў, наведзіў растлумача-льную працу срод комсамольцаў.

Гэтымі днямі загадчыка крамы МЦРК № 53 Рысіна арыштавалі.

А. С.

Рысін з сям'ёю.

(Здымак рэальнай фатаграфіі).

„Што нам загадчык—самі загадчыкі!“

(Фабрыка „Чырвоная Бярэзіна“, Нова-Барысаў).

Дрэшні трымаюць сабе комсамольцы на нашай фабрыцы. Для комсамольцаў у іху яма загадчыка, яны проста кажуць: «Што нам загадчык, калі мы самі загадчыкі». Вось некалькі фактаў.

Комсамольца Л. набівальнага цэху, пра-пуючы на прэсе, задумаў наведзіць барад-бу ва якасць прадукцыі. Яму далі пра-саваш гатовыя парштаты з рамні, а ён замест таго, каб прасаваш, бракаваў ра-мы і выкінуў 25 рам, якія былі ўсё-ж прыняты загадчыкам цэху.

Калі загадчык цэху падышоў да Л. і хацеў напавіць работу, дык апошні сва-заў:

— Калі ня ведаеце самі, дык слухай-це, што вам скажучь тых, хто ведае.

Утывжа набівальным цеху працуе намест-нік памочніка набівальшчыка комса-мольца Р. На «Ройшапоно» (святая новага году ў аўраў) на працу ня вышла шмат рабочых цэху. Пры настановах рабочых загадчык цэху наставіў рабочага Р. за памочніка набівальшчыка.

Комсамольцу Р. чамусьці не захаце-лася ў гэты дзень працаваць у якасці намест-ніцы комсамольцаў. С. Клопаў.

ЯК ХТО АДЗНАЧЫУ ДЗЕСЯТЫ КАСТРЫЧНІК.

Конкурс „Чырвонай Зьмены“ і цэнтральнай кастрычнікавай камісіі.

Асарэйвіцкая комсамольская ячэйка сфарміравала Кастрычніцкае сьвята для большага збліжэньня, для палепшаньня таварыскіх адносін моладзі суседніх вёсак. На дэманстрацыі, якую арганізавалі комсамольцы, удзельнічала ўсё насельніцтва вёскі. У тых вёсках дзе да прывядзеньня юбілею рэвалюцыі комсамольцы аднесліся сумленна, сьвята прайшло з нябывалым уздымам.

Кастрычнік у быце.

№ 11. Дабысьнянская ячэйка ЛКСМБ, Бабруйскае раён.

Надрыхтоўку наша ячэйка распачала яшчэ за месяц да сьвята. Уся ячэйка актыўна ўдзельнічала ва ўсіх мерапрыемствах па адзначэньні юбілею рэвалюцыі, якія выйшлі з сельсаветаў, так і бюро ячэйкі. У тых вёсках былі праведзены сходы сялян, на якіх спецыяльна абгаворвалася пытаньне аб удзеле насельніцтва ў надыходзячым Кастрычніцкім сьвяце. У апошніх лістах кастрычніка комсамольская ячэйка правяла канфэрэнцыю моладзі двух сельсаветаў (Харлапаўскага і Лепчальскага), на якой сталася пытаньне «10 год Кастрычніка і сучаснае становішча нашай моладзі». На канфэрэнцыі зьявілася паўтарыста чалавек моладзі.

Новы пажарны хлест.

Адбылася сходы комсамольскай ячэйкі сумесна з беспартыйнай моладзю. Гаварылі аб комсамольскім суботніку на карысьць беспартыйных. Гэта думка і магчымасьць прыпадзесьці 10-годдзю рэвалюцыі падарунак — раварушыла ўсю моладзь. Ухвалілі: суботнік правесіць на працу зьявіцца ўсёй моладзі.

Даварыліся з сельсаветам, з пажарнай дружнай аб публіцы пажарнага хлесту. Два дні энэргічнай, са сьпевамі і радасьцю, працы — і разам з асаваля царкваю выраб новы стройны пажарны хлест.

Урачысты вечар.

Вечар. Комсамольскі клуб засьвяціўся прылі агнімі. Чырвоная-зайчыная эмблема так жвава напашаўца зайсьці ў сэрца. А зойдзёш і вусны самі сабой бяруць позу радасна-вдаўленай ухмылкі. Ды як не ўхмыліцца, калі клуб так і сьмяецца сваімі ўпрыгожанымі сьценамі. Новыя блакітныя колоры шпалеры, влікі з сьлямі, чырвані лезунгаў і плакатаў. А раней клуб быў чорны і непрыемны.

Асабліва тут працавалі комсамольцы.

Дапамаглі бедняку

Урачысты пленум сельсавету сумесна з арганізацыямі і сьлянямі. Прывітаньні, Вадзёра, гарачыя і ўпэўненыя словы дакладу. Інтарэсаваныя. І ў канцы — прапанова: дапамагчы бедняку дэду Захрэўскаму, які даўжыцца старасьці, на маючы кавалка хлеба. Бурнымі воплескамі сустрэлі гэта прапанову. Ад імя комсамольскай ячэйкі сакратар ячэйкі абвясціў: «Увесь збор з першага платнага спектаклю аддаць

дэду Захрэўскаму. І хлест загучаў новымі воплескамі.

7-га лістапада.

Раніца. Школа, комсамольскі клуб, сельсавет, коопэратыў, урачыства, хаты комсамольцаў — у чырвані і зеляніне. Збор на мітынг калі новага пажарнага хлесту. Адчыненне яго. Імчыцца агітацыйна са сьмешным Чэжбэрэнам, тоўстым буржуем і інш. Сакратар ячэйкі крычыць лезунг. У адказ — воклічы, шум нёсці, «ура». І ўсё за «падарунак» — гайда на вёску на мітынг. Моладзь разам з комсамольцамі. Арганізацыі і грамадзіне асабліва колёнай. Жылой пэўнай рэчкай праходзіць півоньня разам са школай.

Пасля мітыngu — на хатах. Некаторыя — на гасцёх. Трэба падсілкаваць тым больш, што «шамоўка» сьвіння хлестал, як ваўсёды. Недарма прыкачыты коопэратыў «скардзіўся», што перад сьвятам «мужу шпаліну, пукер, дукеркі і інш. добра пачысцілі».

А частка комсамольцаў праводзіла сьвята ў в. Забэлье. Там таксама мітынг, арганізаваны ячэйкай, маленькая дэманстрацыя, дэсьлях іспэктыву на вуліцы.

Два «сэансы».

Дабысьнянскі комсамольскі хлест спектакль для грамадзян. Клуб не змыў чае ўсё, сабралася чалавек 500. Хлопцы прапануюць зрабіць два сэансы. — Дайце! Першымі пыхай старыя глядзю, якія рэдка бачылі гэта. Мы маючы можам пачакаць. І моладзь перахіла чакан на вуліцы сваёй чаргі.

«Адзаялілі дачку».

Урачыства ячэйкі: «адзаялілі дачку» — арганізавалі новую ячэйку ў в. Забэлье. Дабысьнянскі ячэйка можа ганарыцца у дзень 10-га Кастрычніка — комсамольцы расьце!

У в. Добыня адчынілі школу сьлянянскай моладзі. А ўвечары — таварыскі вясёлы. Удзельнічае 50 чалавек. Шмат беспартыйных хлесту і хлесту. Сьць і старыя сьляне. Комсамольцы — авадыры асцяжэці і арганізаванасьці.

Кастрычніцкай увайшоў у быт сьляні аграмадную ролю ў сэнсе правядзеньня яго адыграла комсамольская ячэйка. Можна з увеселеньня сказаць, што калі не сьвяткавала 100 проц. — сьлянянства і асёбіна моладзі, дык 99 проц. — беспартыйны факт.

А. Жукоўскі.

Дзьве вёскі — адна сям'я.

№ 12. Асарэйвіцкая ячэйка ЛКСМБ, Намарынскі раён, Гомельская акруга.

Быў перасень месяц. На полі з большага падрабіліся. Летні гарачка пачала спадаць. Галдыш — чыталі пачала частай наведвацца сьлянямі.

Якраз у гэты час Асарэйвіцкая ячэйка комсамольцаў атрымала ад райкому абавяз

чыць сьлянянству значнае маніфэсту. Правалі тры гутаркі — незразумелае стала асёны.

Рыхтуючыся да сьвяткаваньня юбілею рэвалюцыі, ячэйка прыняла тэму абста-віны пад увагу і арганізавала два чыр-

Дні Кастрычніцкіх перамог.

нік аб усебеларускім конкурсе на лепшае правядзеньне Кастрычніцкіх дзён.

Спадабалася хлопцам думка. Узяліся за працу.

Планы вырабаваны комсамольскай камісіяй на правядзеньне Кастрычніцка быў палкам ухвалены сельсаветскай камісіяй і школай алошай у аснову сваё працы.

На сходы моладзі, прысьвочаны пытаньнямі падрыхтоўкі да Кастрычніцка, зьявіліся калі двух соцён хлесту і дэжэчэ.

Божым сур'ёзна думаў, шавіліў магамі, адшукаваў каштоўную прапанову, няк-б выказала сабою найцікаўшае мерапрыемства ў справе ажыўленьня сьвятнаваньня, у справе наданьня Кастрычніцкім днём вялікай, нябывалай урачыстасьці.

Упрыгожыць зелянін і вясёлкі вуліцу! — прапаву адзі.

А прапанову, — выказвае свае думкі трэці, — скарываць Кастрычніцкае сьвята для большага збліжэньня нашых суседніх вёсак паміж сабою.

Усе прапановы прымаюцца. Падасяеў маніфэст ЦВК СССР. Загаварылі сьляне аб ім, а толкам ніхто не ведае. Выбрала ячэйка нацёпных таварышоў і да іх заданьне — растлумачыць.

воныя муткі; адзіны ў сваёй вёсцы, а другі — у суседнім.

Комсамольцы самі нарабілі для кутноў сталы і лавы.

Праводзіць суботнік, наша комсамольская ячэйка адрамантавала пажарны хлест і студыю для школы.

Падзела, 6-га лістапада. Яшчэ зусім раня. Уся вёска становіцца ў калену. Пачулася каманда — «шагам марш!» і калёна пад гукі нёсці. «Сьмею мы ў бой пайдзем» накіравалася ў суседнюю вёску.

Тут на мітынг адбылося адчыненне школы і Чырвонага кутка, абсталяванага комсамольскай ячэйкай. Пасля мітыngu — дэманстрацыя, а з дэманстрацыі ўсе накіраваліся на ўрачысты полудзень — спайкі дзёных вёсак.

У палудзень, 7-га лістапада, адбылася дэманстрацыя і мітынг у вёсцы Асарэйвіч. На шырокім сьлянянскім вясю, арганізаваным ячэйкай комсамольцаў, жадалі прымаць удзел усе сьляне вёскі. Кенска — памалкавае малое. Сакратар ячэйкі Большанна Міхал падае думку аб арганізацыі на вёсцы яшчэ некалькіх сьлянянскіх вясю. Комсамольцы готу прапанову падтрымалі і на вёсцы ў сьлянянскіх хатах адбыліся ў адзін час чатыры вясю. Зьмітрон.

Былі веселы

бацькі і дзеці.

№ 13. Гарбачоўская ячэйка ЛКСМБ, Расонскі р. Полаччына

Лісьніцтва адпусціла нам дзялянку лесу для алыскі, у два з маловай гектара, на суму п'яцьдзсят рублёў. Суботнік праводзілі 2 лістапада.

Характэрна тое, што ў суботніку прымае ўдзел беспартыйная моладзь і амаль што цалкам півоньскі атрад імя Луначарскага. На дапамогу комсамольцаў і півоньскім прышлі 4 партыйцы і польска-беларуская школа 1 ступені. Ачысцілі 2 гектары на суму 30 рублёў. Грошы накіравалі ў дзяр.

Падрыхтоўка з сьвята.

Пастановай камісіі на падрыхтоўку дэсяцігоддзя Кастрычніцкай рэвалюцыі было праведзена ў 4-х вялікіх дунят сельсавету сходы сьлянянства, з дакладамі «аб дэсяцігоддзі, дасягненьнях сьвэцкай улады».

Ячэйка, з свайго боку, пачала энэргічную падрыхтоўку настанцаў часткі сьвята. Падрыхтавалі п'есу, якая добра адбінае жыццё кулакоў раней і адносін набожніх бацькоў да сваіх дзяцей.

У надвесьце 6-га лістапада, у Горбачо-ве адбыўся шырокі пленум, з удзелам вялікай колькасці насельніцтва.

У палудзень з самага раньня пачало ў Гарбачоў выходзіцца шмат народу з самых глухих куткоў сельсавету дзеля сумеснага правядзеньня сьвята.

Мітынг. Прытаньні. Сьляне выступалі ў успамінамі аб тым, як у Ленінградзе пачаўся Кастрычнік.

Вечарам быў спектакль. 8-га лістапада сьвяткавалі школы і півоньскі атрад сумесна са сваімі бацькамі.

Пасля спектаклю півоньскі атрад арганізавалі збор на карысьць беспартыйных дзяцей. Бацькі настанцаў вельмі задаволены вечарам, наладжаным іх дзецьмі.

Б. Капылюк.

Два дні.

Два юбілейныя дні мелі мы ў гэтым годзе ў Польшчы. Адзіны — міжнародны, другі — нацыянальны.

Адзіны — рэвалюцыйны, другі — контррэвалюцыйны.

Адзіны — дзень КІМ'у, дзень польскага БСМ, другі — створаны ў мінулым годзе польскімі сьлянянскімі арганізацыямі ў ПНС дзень моладзі.

Сама арганізацыя дню моладзі польскімі наладзілі сьлянянскімі, вядомы, запамінаюцца ў БСМ. Паспехі популярызацыі сьлянянскіх рабочай моладзі МЮД'у пераходзілі ад сьлянянскіх правядзеньня польскай сьлянянскіх рабочай моладзі, і яны рашылі наладзіць у кастрычніку кожнага году півоньскі дзень моладзі. Рашэньне гэта мае значэньне ня толькі для польскай моладзі. Яго значэньне больш агульнае: накіравана яно, што

наладзіць сьлянянскіх стара-юнцаў „мучыцца“ ў БСМ,

што яны шукаюць усяго п'яцую для заробку пад сваё сьляні рабочай моладзі. І то, што зараз спрабуюць наладзіць польскія моладзі сьлянянскіх рабочай моладзі — у наступным годзе паспрабуюць, мабыць, іншыя выходзіць з іх арганізацыі моладзіх сьлянянскіх.

Надворна ўсё вельмі рэвалю-цыяна.

Паглядзім, перш за ўсё, які палітычны характар п'яцую гэты нацыянальна-эго-іст дзень моладзі. Галоўны лезунгі і гэта — прот фашызм, прот вайну і паліпшаньне эканамічнага становішча мо-

ладзі. Як бачым, усе тры асноўныя аб-зэўгі гучаць надворна вельмі рэвалюцыйна.

Недастаткова разбіраючыся ў палі-тычным ашукастве сьлянянскіх арганіза-цыяў моладзі рабочым можа здавацца, што гэта вельмі тым-ж лезунгі, якія высювае БСМ Польшчы.

Прыгледзіся да гэтых трох лезунгаў

маючых сьлянянскіх эгоістаў. Першы гучыць: прот фашызм! Добры лезунг. Як вядома, у Польшчы на чале ўлады ахо-дзіцца фашызмскі ўрад Пілсудскага. Ці асцяжэць арганізацыя моладзіх сьлянянскіх у Польшчы «ТУР», да ба-рацьбы з уладаю польскага фашызму, з Пілсудскім? Не! А яна гаворыць толь-кі аб Мусаліні, Хорці і Вальдмарасе з аб Пілсудскім, які вельмі ў Польшчы — забывае. У гэтым «забываньні» аб ба-рацьбе з уласным фашызмам вельмі ас-тава сэнс. Высоўваючы рэвалюцыйны лезунг комсамольцаў: «Прот фашызм», пра-вадыры польскіх моладзіх сьлянянскіх эго-істаў стараюцца сабраць пад сваіх сьляг-а рабочую моладзь для таго, каб адарваць ад барацьбы з польскім фашызмам, каб а-згуртаваць вакол польскага фа-шызму.

Другі лезунг: «Прот вайну». Якую вайну? Імпэрыялістычную? Супроць СССР? Не — наогул вайну, якая — можа — калісь-ці будзе. Правадыры сьлянянскіх эго-істаў у Польшчы сьвяткуюць закоўваючы канкрэтную існуючую п'яцую імпэ-

Польшча.

рыялістычнай вайны супроць СССР, каб адарваць, калі ўдасца, частку працоў-най моладзі ад сапраўднай барацьбы суп-роць надрыхтоўкай вайны супроць першай пролетарскай дзяржавы — у яго абарону. Калі дададзім, што адначасова правадыры польскага сьлянянства — так званых «ТУР'у» ваюць аб абароне

затым што, у процілегласьці БСМ, які высюваў канкрэтыя патрабаваньні, за якія моладзь павіна змагацца, — моладзі сьлянянскіх эгоістаў, асцяжэць сьлянянскіх эгоістаў не скажам.

Нікчэмная буржуазная агі-тацыя.

Але вышэй усіх лезунгаў у часе го-тава сьлянянскіх эгоістаў дню высюваў лезунг: «стварэньня характэраў». У Варшаве дакладным гавару перш за ўсё аб тым, што моладзі рабочыя, калі хо-чудь выканаць свае задачы, павінны мець больш моральных сіл і вастро-васьці.

Тай-жа малюнак мы маем нафэсуды: ста-рая, півоньскі буржуазная агітацыя за моральны характэры знайшла сабе пры-тук сьлянянскіх моладзіх эгоістаў.

Для іх хопіць спортыўных гульніаў.

Паглядзім цьер, якія формы меў дзень моладзі польскіх сьлянянскіх эго-істаў яго нёсці. Калі на месцы раней польскіх сьлянянскіх дэманстрацыяў ма-ніфэстацыяў у гарадох і вёсках, тады ў кастрычніку польскай эгоістаў моладзі сьвяткавала... спортыўныя выпрабавань-ні і акадэмічныя ў зачыненых памяш-каньнях. Як-жа ім выходзіць на вуліцу і дэманстраваць? Для іх хопіць спортыў-ных гульніаў! Як аднеслася да гэтага дню і да гэтых півоньскіх гульніаў і мітынг-аў працоўная моладзь, відаць з таго, што амаль на ўсіх гарадох «Турацы» напарнікі поўны праваў, а ў іншых ім удалося наладзіць мітынгі, толькі дзю-чы ўдзелу дарослых членаў ПНС: і так,

«Асвэта» ў Польшчы.

Польскай рэспублікі, дык убачым, што справа ідзе не аб «барацьбе» з вайною, а аб захаванні надрыхтоўкі вайны з боку Польшчы. Два сьлянянскіх эго-істаў, тады на думцы правадыроў моладзі «ТУР'у», трэба «змагальца з вайной». Чытаем: (у ча-се вайны) «Вот ваўсёды ўстапае зямлі сілам», а «немцы ці французы, шэды ці ангельцы — гэта нашы браты», ня хо-чам вайны — патрэбен мір, як вынік братэрства народаў». Тут ёсць ха-рактэрная нацыяналістычная буржуазная га-ліманьня, на маючага нічога агульнага з марксызмам.

Неконт трэцяга лезунгу: «Абарона працы моладзі» ніякога можа сказаць,

у самых буйных пролетарскіх цэнтрах, у Дамброўскім тэатры і на Верхняй Сілезіі ім не удалося наладзіць нічога. У Брані-ве большасць сабраўшыхся складалі — комсамольцы. У Варшаве ў мітынг у-дзельнічала, каля 300 чалавек, з чаго ня менш паловы дарослых людзей. А ў тым-жа гарадзе нелегальны комсамол сабраў у сваіх дэманстрацыях больш 2 тысяч моладзіх рабочых, ня гледзячы на шматлікі арышты, атаку поліцыі і г. д.

Іх відаць, сьлянянскіх эго-істаў дзень мо-ладзі пацярпеў поўны крах.

Працоўная моладзь Польшчы дэмон-стравала ў свой дзень, у МЮД пад чыр-вонымі сьлягымі комсамольцаў. Гэта моладзь аразумела, што польскія моладзіх эго-істы наладзілі свой дзень моладзі, на-суючы рэвалюцыйныя, як быццам, аб-зэўгі толькі для таго, каб адарваць працоўную моладзь ад рашучай барацьбы з фашызмам і ўцягнуць яе ў алер фа-шызму.

Гэтая моладзь панавала, што ня дасць сабе абмануць рэвалюцый-нымі лезунгамі сьлянянскіх эго-істаў. Яна павядала, што няма месца сьлянянскіх рабочых Польшчы для сьлянянскіх эго-істаў. Контррэвалюцыйны — сьлянянскі эго-іст дзень моладзі павінен быў праваліцца і праваліўся. Моладзіх рабочыя і сьляне Польшчы будуць і надалей дэмон-страваць толькі ў верасні — у МЮД.

Я. Лясоці.

Расьце савецкая вёска.

У дні дзесяцігодзьдзя Кастрычніка па вёсках і мястэчках Беларусі адбыліся адчыненьні электрастанцый, тэатраў і школ. У штодзённай клопатлівай працы моладзь гартуе з сябе працаўнікоў новай вёскі.

Засьвяцілася лямпачка ільліча.

(Бярэзінскі раён)

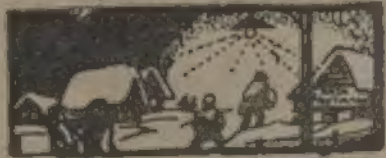
Мястэчка Бярэзіна ў 1915 г. было палена пажарам, і ў час фронту таксама ў кватэрах яшчэ было спалена частка. Засталіся толькі старыя хаты акраіны. За апошнія 3 гады мястэчка ўрасла. Дзякуючы савецкай уладзе ў мястэчку ёсьць радныя прыёмнік, кіно перасоўка, пабудованы лесадільны завод, адчынілася ў сьнітку 10-е гадавіны Кастрычніцкай рэвалюцыі электрастанцыя, тэатр.

Кожны год у нашым раёне маюцца адчыненьні, і кожны год усе больш і больш расьце наш дабрабыт.

Наш коопэрацыя ахоплівае рынак у 1928 г. на 15 проц. у 1924—25 проц.

1925—30 проц.; 1926—50 проц., а ў 1927 г.—60 проц. За свае сродкі яна абудавала для сябе 3 новыя крамы, памешканьне для сталюкі.

Старыя савецкія гаспадары на ўсе дзесяцігодзьдзі, ды радзіма гавораць: «Пражылі мы свой век — і на мысьлілі, што ў Бярэзіне засьвяціць «электра» як у хатках, так і на вуліцах». В. Каўцэвіч

Гадуюм шчэпы.

(Турыйская ячэйка ЛКСМБ, Пу-хавіцкі раён).

У зьвязку з правядзеньнем Дня ўраджэньня і дзесяцігодзьдзя Кастрычніка, камсамольцы Турыйскай ячэйкі заклалі пры дзьвех вясковых школах паказальныя участкі-пітомнікі.

Верхні пласт зямлі, таўшчыню яна менш 8-мі вяршкоў перакіпан. У хуткім часе будзе пасаджана некалькі сот драўцаў, за якімі будзе даглядаць камсамольская ячэйка.

Сяляне гэтым пачынаньнем моладзі вельмі задоволены, бо шчэпы блізка няма дзе дастаць.

Гэтыя участкі-пітомнікі ў бліжэйшым 3 гады дадуць магчымасьць нашым сялянам завесці на сваіх агародах плодзныя сады.

Матусэвіч.

Растуць добрыя будаўнікі.

(Крупскі раён, Аршанскай а-р.)

Царскі ўрад, апрача царкваў ды пекальных школ з выхаваньнем славянскай мовы ды закону бога, дзе стараліся зацямніць народ, больш нічога не зрабіў за ўвесь час свайго існаваньня.

Гэтым было да Кастрычнікавай рэвалюцыі. Пасьля завяршэньня, пасьля дзесяці год мірнай працы, наш раён вельмі змяніўся. Усе вёскі забудаваліся новымі хатамі. На пёсках Густой сеткай раскінуліся культурна-асьветныя ўстановы, як школы, хаты-чытальні, бібліятэкі, лісьпункты.

У мястэчку Крупны, дзе раней была толькі царква ды парк-прыходзкая школа, цяпер савецкай уладай пабудавана памешканьне пад ветэрынарыю і агра-мэдыцынны пункт, больніцу, вай коопэратывы снажывецкі і сельска-гаспадарчы, радзіны дом, казарму, фабрычку і пажарны камб. будзёна сьнігодка, загарэлася ў Крупны ад вода-электрастанцыі лямпачка ільліча. Ёсьць моцна-гаварыцель.

У вёсцы Начы пабудавалі пачатковую двух-кляскавую школу. У мястэчку Бобр, дзе раней жыў вясела і солідка за пошт сьляжскага поту наш, у палатах цяпер знаходзіцца працоўная школа самігодка і вучацца ў ёй рабоча-сьляжскія дзеці больш за 500 чалавек. Пры школе ёсьць добра абсталяваны агульнае памяшканьне.

Гадзіш цяпер па напу моладзь—і паўнацэпжкі: сур'ёзнай стала яна, скарэстаўвае кожную драбніцу для павалічэньня сваіх ведаў.

С. Патапенка.

У Ленінскую партыю,

у ланінскі камсамол—

так адназваюць рабочыя на раскольніцкую працу трэці-ніска-меншавіцкай опозіцыі.

Лепшых камсамольцаў у партыю. 150 новых ланінцаў.

(ад нашага карэспандэнта па тэлеграфу).

ГОМЕЛЬ. 23. Камсамольскія райкомы перагружаны заявамі з прозьбаю аб рэкамэндацыі ў партыю. На 22-е лістапада рэкамэндавана ў партыю па ўсёй акрузе 150. Перададзеныя — рабочыя ад станка бо-шасьць якіх мае высокую кваліфікацыю, значныя саюзны стаі і правяры-ныя на камсамольскай працы.

Дача рэкамэндацыі працягваецца.

60 членаў партыі.

БАБРУЙСК. 23. (Па тэлефоне ад нашага кор.) Перадача ў партыю камсамольцаў праходзіць шпарым тэмпам, але разам з гэтым уважлі-ва. Рэкамэндацыі даюцца сапраўдна дастойным мець званьне члена партыі Леніна.

На 22 лістапада рэкамэндавана па адным толькі горадзе—60 ча-лавак лепшых камсамольцаў.

Кастрычнікаўскі раён.

Прышлі ў партыю праходзіць шпарым тэмпам, але разам з гэтым уважлі-ва. Рэкамэндацыі даюцца сапраўдна дастойным мець званьне члена партыі Леніна.

Вось перададзеныя лічбы прышыву па асоб-ных ячэйках:
— Абшчэная фабрыка—5 ч.
— Шляжная гута—3 ч.
— Ціта МББ—3 ч.
— Абшчэная фабрыка—4 ч.
Рэкамэндацыі тым самым ячэйкаў даўга і ўважліва ўважваліся. Перададзены ў пер-тую савецкую партыю.

Ляхаўскі раён.

Ляхаўка—вытворчы раён. Перададзены ў партыю хлапоў з выдат-нымі вытворчымі стамак. Большасць іх на фабры-ках і заводах працуюць ужо пална дзесяці-годдзі.

Перададзены 5-6 гадовым рабочым стамак, савецкае выхаваньне—3-х гадовым.

Ужо перададзены—7 чалавек.

На гэтых дзёх райком разбірае заявы яшчэ 15 чал.

Заван прыбываюць з кожным днём.

Гар-раён.

Бюро райкому рэкамэндавала 10 кам-самольцаў. На сьняжніку пасадзілі бюро рэагю-дацы савецкіх яшчэ 12 чал.

Гэта перададзены паліткі... Вось і ячэйка кажучы, аб значна боль-шым ліку ўступальных у партыю. Точна нязна-хатна.

Цікава і тым, што ўсе перададзеныя з выдатнымі вытворчымі і савецкім стамак.

Партыя павялічыла сваё шэрагі моцнымі пралетарыямі.

Іх—трое.

(Завод «Дрэвапрацоўнік», Менск).

Іх—трое. Яны падалі заявы ў партыю. Раніцою, калі завод гудзеў ад сьвісту чыркуларак, ад зноў фразэраў, раніцою ў завод прынеслі газэты...

Сьветлы, халодны ах марозу, пахну-чы фарбай, газэты былі раскошныя. І тое, што аб чым чыталі, застаўляла сьціскаць нацыя сьціскаць, і зьдывігаць па ўпартым бровы.

— Мы перажываем рашучы момант.

— Нам сорамна перад замежнымі да-іх дрэвага.

Хто яны!

Яны ўсе былі на чорнай камсамоль-скай працы. Яны вынеслі на сваіх плі-ках усе цяжкія і чыстай працы.

Вольпер—член ЛКСМБ з 1923 г., член бюро.

Батвінік—член ЛКСМБ з 1922 г., паводы атрады, апарг і вайско-вы працаўнік ячэйкі.

Гуткін—член ЛКСМБ з 1922 г., член бюро, старшыня вытворчай на-рады.

Вось каго мы перадалі ў партыю.

Т. т. Вольпер, Батвінік і Гуткін.

Ідуць у шэрагі камсамолу.

Гарадзкі раён.

Прыпаліх больш усяго ў Гарадзкім раёне.

— Хто яны—прыпаліх?
— Выключна рабочыя моладзь.

Ужо перададзены і маюць камсамольскія білеты—18 чалавек.

На наступным пасадзілі райкому раз-лічэньня паліткі 24 чалавек.

Яшчэ падалі заявы 15 чалавек.

Уліта ў райком аякты для ўступленьня ў камсамол—40.

Усе гэтыя суклія прастыя лічбы кажучы за-то, што нашы шэрагі павялічваюцца сапраўдна хутка і вытрымавай часткай рабочай мо-ладзі.

Ляхаўскі раён.

Кастрычнікаўскі прышлі ў камсамол ра-гаруюць вельмі шпаро.

— «Дзяржа» ўжо прышлі—5 чалавек.

— «Чырвоная Зорка»—5 чал.

— «Зах. чыгушка»—20 чал.

— «Цэнтральны»—10 чал.

Лічбы палірадыя, як і ўсе. Кампані-толькі разгортваюцца.

Кастрычнікаўскі раён.

Па шкільнай гутэ асабліва шмат жада-чых ўступіць у камсамол. У сьнітку в тым, што ячэйка перадала ў партыю камсамольскіх прыток у камсамол павалічэньня.

Лічбы палірадыя, як і ўсе. Кампані-толькі разгортваюцца.

Абшчэная фабрыка ўжо прышлі—5 ча-лавак.

„Сорамна быць па-за партыяй“

(Пісьмо з Масквы).

У сувязі з дзесяцігодзьдзем Кастрыч-ніка і рашэньнем ЦК і МК, у Маскве за-раз адчунаецца вялікая пільга ў партыю. За параўнаўча кароткі тэрмін па буйней-шых вытворчых ячэйках пададзена шмат заяў.

У партыю ідуць старыя рабочы, каран-ны, з вялікім вытворчым стамак, правя-раны на практычнай працы ў профсаю-зах, саветах. У жыццёвых большай

часткай стаіць паходжу з рабочай спл, працую 15-20 год, быў на фрэтах су-проп ў Франгел.

Такі твар уступальных. На адчынень-сходах ячэйкі ўступальных у партыю по-ота зааўляюцца.

У такі час, калі перад партыяй стаіць агромністыя задачы і ёсьць шмат цяжкіх задач, нека сорамна быць па-за шэрагамі партыі. М

Наша зьмена за вучобаў

Сталёвы конь цаліну узьдзіраў.

Завань. Заван. У полі оўзна, Воня і доўга гме траву. А ў вёсцы, у нашых гумках—Мнастэрні ўсё равуць.

Жоўты ліст дажджом абмыты У оладку ая платоў. Вось так дзіва—наша жыта Дала роўна оям пудоў.

У іва на полі ўсю міліну Конь сталёвы узьдзіраў. Вось таму а нашошны Вазоў дзесяці там набраў.

Главу, гляну на дугі, Пачарнеза траўка. Стань гусьпеня отагі, А ў отагах атаўна.

С. Патапенка.

Уся рабочая моладзь, у саюз!

10 год Кастрычніка азначаны вялікімі пе-рамогамі.

Перамогі гэтыя даліся толькі дзякуючы саўвучна, моцнай, пралетарскай уладзе, дык-татуры. Але прападыром, адважным кіраўніком прайш гэтай дыктатуры зьяўлялася базавал ЦК КП(б). Каб не дрыганулі шэрагі прале-таратуры перад цяжкім сацыялістычным будаўніцтвам, трэба ішч больш, яшчэ мацней ўмацаваць дыктатуру пралетарыяту. Ёсьць шмат ахоўніцаў паарываць оілу і магут-насьць гэтай дыктатуры. Опозіцыянеры, саві-ны разьвязанымі дзеяньнямі і выступлень-нямі, спаліваючы вакол сябе ўсе зарожны сі-лы, ішч супроць улады саветаў. Партыя-на-працоўца яшчэ большую волю да таго, каб ўмацаваць паслабленьня дыктатуры прале-таратуры.

Вось таму партыя кінула зноў кіліч да рабочай ільсы—

умацаваць, разьвінаць дыктатуру про-летарыяту.

Каб умацаваць уладу саветаў, трэба ўма-цаваць, у першую каргу, не асобныя стры-жыны—агульную партыю. (У асянкі адрэагюдагга іонавляньня Савецкага Саюзу, дзе часьцейшага правядзеньня дзейнай гра-мадзянскай працы. ЦК УсеКП(б) заклінае рабочых ўступіць у партыю.

У гісторыі нашай партыі, у найбольш цяжкіх моманты,

рабочая ільса зьдзіраў да-памагала партыі.

Магутнай ланкай ўваходзіла ў яе шэра-гі. Пралетарыят кілаа адгунуваў у 1919 г. на заклік уступленьня ў партыю. Калі шэрагі з усіх базоў наступалі на Савецкую Расію, рабочыя оотылі ішч у партыю, каб отаць у шэрагі оывідомых барацьбоў за сацыялізм. Нават моладзь памятае, калі рабочыя яа сьмерць правядыра пралетарыяту. Уладзіміра ільліча Леніна, аляніні колетывамі ўступалі ў шэрагі УсеКП(б).

Нахай зараз ухадзяць у партыі ін-тэлігентвучыя аэдзіні,

кахай яны праявляюць нічэжныя спробы паарываць, паслабляць нашу партыю, але рабо-чыя ішч зноў дамажучы оваю адданасьць камуністычнай партыі.

Партыя яшчэ больш ўмаца-ніцца прытокам новых рабочых мас.

У Ленінградзе 324 рабочых заводу „Крас-ный Трыугольнік“ у дзень дзесяцігодзьдзя Кастрычніка падалі заявы аб уступленьні ва УсеКП(б). У Бяну 800 рабочых ўступілі ў партыю. У Харкаве і ў іншых буйных прамы-савых гарадох дзесяцігодзьдзем Кастрычніка адзначана вялізарнай цагай рабочых у пар-тыю.

На бліз удзёсу была ў вялікіх дэагтэнь-нях Кастрычніка і рабочая моладзь. Таксама яні дарожныя рабочыя, яна зьмалася разам з бальшакі ў грамадзянскай вайне, прымааа актыўны ўдзел у гаспадарчым будаўніцтве, уключы овою немалую частку ў агульную справу барацьбы.

Шмат зрабіў Ленінскі камсамол, але ія ўсё яшчэ зроблена.

Перад намі таксама оталяе яшчэ вялікія і адважныя задачы. Актыўна ўдзельнічаць у оошчэпнасьці рацыяналізацыі прамысло-васьці, равуаца змагацца з бюракратызмам, з безгаспадарнасьцю і г. д.

Ленінскаму камсамолу прад-стаіць

яшчэ дружныя, яшчэ мацней умацаваць сваа шэрагі, каб лгчэй, арганізаваней аесці дмэйшую, пераможную, будаўнічую працу.

Ленінскі камсамол павінен рыхтаваць партыю зьмену старэйшым барацьбам, вы-працоўваючы з сабе добрых вытворцаў, куль-турных прапаўнікоў і вытрыманыя ланіцаў-бальшавікоў.

Вось таму Цэнтральны Камітэт Камса-молу ў гонар азначаных 10-гаддзя Каст-рычніцкай рэвалюцыі зьяўняюцца з адозвай да ўсёй рабочай моладзі з заклікам аб усту-пленьні ў оіюз. Цэнтральны Камітэт зноў палізавае на стары лэзунг оізаў: „Уся рабо-чая моладзь у Камсамол“. Гэты лэзунг ая-віны быў вядомы нашаму маладому рабо-чому. Голасна існавалі абавязна рабочай моладзі овой заклік і рабочая моладзь оораа адгунувацца на яго, каб ўступіць у шэрагі камсамолу пад оьцяг Леніна.

В. К.

